

Opinia Komitetu Regionów w sprawie komunikatu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego ustanawiającego program ramowy „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” na lata 2007 — 2013

(2006/C 115/10)

KOMITET REGIONÓW,

uwzględniając komunikaty Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego ustanawiające program ramowy „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” na lata 2007 — 2013 (COM(2005) 123 wersja ostateczna),

uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej z dnia 6 kwietnia 2005 r. o zasięgnięciu jego opinii zgodnie z art. 265 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Prezydium z dnia 22 lutego 2005 r. o powierzeniu Komisji ds. Stosunków Zewnętrznych sporządzenia opinii w tej sprawie,

uwzględniając swoją opinię z 6 lipca 2005 r. w sprawie Zielonej księgi w sprawie podejścia UE do zarządzania migracją ekonomiczną (CdR 82/2005 fin),

uwzględniając swój projekt opinii (CdR 144/2005 rev. 1) przyjęty dnia 15 września 2005 r. przez Komisję ds. Stosunków Zewnętrznych (sprawozdawca: Christos PALEOLOGOS, Członek Rady Gminy Livadia (GR/PSE)),

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozpatrywany program na rzecz solidarności dostarczy nowego narzędzia politycznego do stworzenia dla wszystkich obywateli Unii przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Celem jego jest zapewnienie równowagi między efektywnym wsparciem wszelkich polityk europejskich w zakresie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości a potrzebami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi w myśl idei dzielenia się obowiązkami.

Zarówno czynniki odpychające, jak i przyciągające nadal będą przyczyną ruchów migracyjnych z mniej rozwiniętych i niebezpiecznych krajów całego świata do państw Unii, a siatki przestępcze, idee i ruchy rasistowskie i ksenofobiczne oraz luki administracyjne mogą stanowić zagrożenie dla uregulowanej i zarządzanej migracji sprzyjającej integracji społeczno-gospodarczej i przynoszącej korzyści zarówno migrantom, jak również społecznościom krajów pochodzenia i osiedlania się.

Rosnące zaangażowanie Unii w szereg polityk i działań wymaga odpowiedniego finansowania oraz instrumentarium.

W związku ze starzeniem się ludności i spadkiem liczby osób w wieku produkcyjnym zwiększenie strumienia imigracji jest prawdopodobne i staje się coraz bardziej konieczne w celu zaspokojenia potrzeb rozszerzonej Unii.

Program ramowy zawiera solidną podstawę prawną dotyczącą organów regionalnych i lokalnych, która podkreśla, że „każde Państwo Członkowskie organizuje współpracę partnerską, w zgodzie z przepisami i praktykami obowiązującymi aktualnie w danym kraju, z wyznaczonymi przez siebie władzami i organami, mianowicie: (a) właściwymi władzami regionalnymi, lokalnymi, miejskimi i innymi organami publicznymi”.

na 62. sesji plenarnej w dniach 16 — 17 listopada 2005 r. (posiedzenie z dnia 16 listopada) przyjął jednomyślnie następującą opinię:

1. Stanowisko Komitetu Regionów

Komitety Regionów

1.1 **z zadowoleniem przyjmuje** wniosek Komisji dotyczący ustanowienia programu ramowego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” na lata 2007 — 2013;

1.2 **ma świadomość** znaczenia i zasięgu migracji na świecie oraz jej wagi dla różnicowania i rozwoju, szczególnie w społecznościach lokalnych. KR w pełni zgadza się z koniecznością koordynowania polityki w dziedzinie imigracji, azylu i

integracji w Unii Europejskiej. Jest to obecnie jeszcze ważniejsze w rozszerzonej Wspólnocie;

1.3 **ma świadomość** znaczenia kierowanej przez Wspólnotę, wszechstronnej i zrównoważonej polityki na rzecz zarządzania ruchami migracyjnymi, obejmującej bezpieczeństwo granic, skuteczną **ochronę** osób potrzebujących ochrony międzynarodowej, skuteczną repatriację obywateli krajów trzecich nielegalnie przebywających na terenie Unii, włączenie legalnych imigrantów w życie gospodarcze, kulturowe i polityczne;

1.4 **podkreśla**, że projektowanie i wprowadzanie w życie prawodawstwa należy do kompetencji szczebla państwowego, natomiast zadanie polegające na ułatwianiu przyjmowania imigrantów, ich osiedlania się i integracji należy głównie do władz szczebla lokalnego i regionalnego. KR akcentuje zatem ważną rolę samorządów terytorialnych, których odpowiedzialność szczególnie w dziedzinie planowania, zakwaterowania, kształcenia i rynku pracy ma bezpośredni wpływ na integrację i może wspierać spójność społeczną, integrację społeczną i zrównoważone społeczeństwo;

1.5 **podkreśla**, że samorządy terytorialne mają nadzieję stanowić kluczowe ogniwo w łańcuchu solidarności oraz przyczynić się do wyeliminowania przyczyn migracji poprzez wzmocnienie działań na rzecz współpracy finansowej, jak również poprzez wspólną strategię na rzecz promowania transgranicznej współpracy regionów i państw w dziedzinie zarządzania ruchami migracyjnymi. Ich kompetencje w dziedzinie migracji, imigracji i integracji, jak również ich pozycja jako operatorów bądź właścicieli infrastruktury, stawiają te władze na czele procesów mających na celu zapobieganie, finansowanie i zarządzanie ruchami migracyjnymi;

1.6 **podkreśla**, że w wielu państwach Unii Europejskiej podatki pobierane są na szczeblu krajowym, podczas gdy kosztami walki z wykluczeniem społecznym związanym z imigracją obciążony jest szczebel lokalny. Brak uzgodnień pomiędzy różnymi szczeblami może utrudniać optymalne wykorzystanie zasobów gospodarczych. Tego rodzaju dzielenie obciążeń mogłoby uzupełnić działania na szczeblu unijnym oraz przynieść pozytywne wyniki w tej dziedzinie;

1.7 a) **przypomina**, że kobiety są dyskryminowane zarówno ze względu na płeć, jak i pochodzenie etniczne. Uwzględnienie kwestii płci umożliwiłoby lepsze ukierunkowanie i większą skuteczność wysiłków na rzecz lepszego zarządzania ruchami migracyjnymi. Nie można nie doceniać znaczenia kobiet w powodzeniu integracji, ponieważ to one często tworzą bezpośredni związek z dziećmi w obrębie rodziny;

b) **podkreśla** fakt, iż udana polityka migracyjna wymaga uwzględnienia wartości innych niż tylko czysto ekonomiczne. Imigracja otwiera perspektywy mogące wzbogacić życie poszczególnych obywateli, może też dostarczyć UE umiejętności cennych w kontekście światowym;

c) **wzywa** Radę i Komisję do dalszego korzystania z wiedzy nabytej przez samorządy terytorialne przez dziesięciolecie praktycznych doświadczeń związanych z wprowadzaniem w życie polityki migracyjnej;

1.8 a) **podkreśla**, że inicjatywy mające zapewnić skuteczność pomocy finansowej przeznaczonej na wspólną politykę imigracyjną powinny uwzględniać różnice regionalne.

Pomoc ta powinna zachęcać do elastycznych rozwiązań, a samorządy terytorialne powinny mieć swobodę wyboru stylu pracy;

b) **apeluje** o uwzględnienie w dyskusji nad przyszłą europejską polityką spójności społecznej działań prowadzonych w niektórych regionach, w których pomoc z tytułu funduszy strukturalnych może ulec zmniejszeniu i w których znacznie wzrosła w ostatnich latach liczba imigrantów. Dotyczy to w szczególności dużych miast;

1.9 **podkreśla**, że imigracja nie wystarczy do pokrycia w dłuższej perspektywie zapotrzebowania na siłę roboczą w UE i odsyła do swojej opinii w sprawie udziału pracowników w starszym wieku w rynku pracy;

1.10 Pilną sprawą, zarówno ze względów gospodarczych, społecznych, jak i politycznych, jest wprowadzenie w życie strategii służących rozwiązaniu problemu znacznej grupy imigrantów znajdujących się poza rynkiem pracy.

1.11 **apeluje** o podjęcie środków, które pozwolą skutecznie reagować na zjawisko masowego nielegalnego napływu i przebywania pracowników na terytorium UE. Należy podjąć środki i wprowadzić mechanizmy, które umożliwią imigrantom naruszającym obowiązujące prawo imigracyjne bezzwłoczne zalegalizowanie swojego statusu, zwłaszcza jeśli nielegalny charakter ich pobytu jest wynikiem niewydolności administracji lub szczególnej sytuacji geopolitycznej Państw Członkowskich. Powinny to być rozwiązania wyjątkowe, jednorazowe i połączone z: a) zapewnieniem właściwych warunków osiedlenia zainteresowanych osób, b) ugruntowaniem przekonania, że nielegalnej imigracji nie można tolerować, c) surowym zwalczaniem przemytu osób i wykluczenia społecznego oraz d) ustanowieniem przepisów i polityk skutecznie wspierających legalną imigrację w poszukiwaniu pracy;

1.12 **podkreśla**, iż należy uznać i wspierać u każdego poszczególnego imigranta potrzebę pracy w celu utrzymania się. Oprócz aspektów ekonomicznych, przedsiębiorczość i małe przedsiębiorstwa przyczyniają się do pozytywnego rozwoju społecznego. Możliwość posiadania i kierowania przedsiębiorstwem sprzyja integracji, przeto powinna zyskać więcej poparcia ze strony społeczeństwa;

1.13 **z zadowoleniem przyjmuje** rosnącą w UE świadomość kreatywności imigrantów i ich zmysłu przedsiębiorczości. Wzrost liczby przedsiębiorców i nowych przedsiębiorstw ma decydujące znaczenie dla powodzenia procesu integracji i stanowi ważny wkład w realizację strategii lizbońskiej;

1.14 **podkreśla** znaczenie ścisłej współpracy organizacji pozarządowych z samorządami terytorialnymi oraz popiera ich programy mające na celu przyspieszenie polityk i działań związanych z migracją (takich jak włączanie imigrantów w życie polityczne i społeczne państwa itd.);

1.15 **z zadowoleniem przyjmuje** decyzję ustanawiającą Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców, a zwłaszcza zapis o integracji grup, o których mowa. KR przypomina, że ogromna większość proponowanych jako kwalifikujące się działań na rzecz poprawy warunków osiedlenia, jak i integracji uchodźców, wchodzi w zakres kompetencji samorządów terytorialnych;

1.16 **z zadowoleniem przyjmuje** decyzję ustanawiającą Fundusz Granic Zewnętrznych i przypomina, iż rozwój i spójność społeczna w niektórych regionach Europy cierpi z powodu ich położenia na granicach Unii. Fakt ten winien znaleźć odzwierciedlenie w wyżej wymienionej decyzji;

1.17 **zauważa**, że niepowodzenie polityki integracji w Unii Europejskiej można częściowo wyjaśnić faktem, iż samorządy lokalne i regionalne nie zostały włączone w proces kształtowania polityki w tej dziedzinie. Samorządy terytorialne stanowią szczebel decyzyjny znajdujący się najbliżej obywateli, ale często lekceważono i nie zawsze uwzględniano konsekwencje wdrażania polityki na szczeblu lokalnym;

1.18 **przypomina**, że warunkiem osiągnięcia spójności społecznej jest uwzględnienie zagadnień integracji we wszystkich dziedzinach polityki. Polityka wspólnotowa w dziedzinie imigracji i integracji powinna być zgodna z szerszymi celami UE dotyczącymi polityki społecznej, polityki gospodarczej, polityki zagranicznej i polityki rozwoju oraz z podstawowymi wartościami europejskimi, takimi jak równość szans, prawa człowieka, godność osoby ludzkiej, tolerancja, poszanowanie różnicowania, zwalczanie dyskryminacji oraz promowanie większego uczestnictwa w życiu społecznym;

1.19 **podkreśla** fakt, że za integrację odpowiedzialne jest całe społeczeństwo oraz że wymaga ona wysiłków zarówno ze strony imigrantów, jak i miejscowej ludności, w celu osiągnięcia trwałej spójności i rozwoju społecznego;

1.20 **przyznaje**, że o ile zagadnienia związane z rynkiem pracy mają decydujące znaczenie dla integracji imigrantów, to nie można ich rozpatrywać niezależnie od kontekstu, zważywszy, że stopień integracji zależy również od wielu innych czynników, takich jak pochodzenie społeczne, wykształcenie i znajomość języka, jak również udział w życiu społecznym. Powodzenie integracji imigrantów stanowi jeden z kroków ku osiągnięciu społeczeństwa, w które każdy będzie się angażował, z pożytkiem zarówno dla jednostki, społeczności lokalnej, jak i społeczeństwa w szerokim tego słowa znaczeniu;

1.21 **ubolewa** nad faktem, iż w programie na rzecz solidarności w niewystarczającym stopniu wspomina się o sytuacji prawie 500 000 osób ubiegających się o azyl w Unii Europejskiej, które oczekują na kartę pobytu lub równoważny dokument, a których ogromna większość znajduje się poza legalnym rynkiem pracy;

1.22 **podkreśla**, że różnica pomiędzy szczeblem krajowym, który skupia uwagę na zapotrzebowaniu na siłę roboczą

pochodzącą z imigracji, a szczeblem lokalnym, na którym podejmuje się wysiłki w celu przeciwdziałania wykluczeniu, marginalizacji i ksenofobii, wzmacnia konieczność dialogu i współpracy na wszystkich szczeblach;

1.23 **uważa**, że działania i środki prowadzące stopniowo do przyznania oficjalnego prawa do głosowania, które przyczyni się do zwiększenia zaangażowania imigrantów w proces demokratyczny, winny stanowić ważną część programu na rzecz solidarności;

1.24 **z zadowoleniem przyjmuje** decyzję ustanawiającą Europejski Fundusz Powrotu Imigrantów i przypomina, że kompleksowe zarządzanie powrotami winno obejmować czynnik lokalny, zwłaszcza uznanie wkładu samorządów terytorialnych na granicach UE w utrzymanie systemu dobrowolnego powrotu.

2. Zalecenia Komitetu Regionów

Komitet Regionów

2.1 **podkreśla**, iż niezbędna jest zrównoważona polityka promująca środki zapewniające umiarkowany poziom legalnej migracji wraz z działaniami zniechęcającymi do migracji nielegalnej oraz walka z przemytem i handlem ludźmi. KR podkreśla również istotne znaczenie migracji w uzupełnianiu niedoborów umiejętności i wzywa Radę Europejską do opracowania skutecznych inicjatyw politycznych w tych dziedzinach, włącznie z zatrudnianiem obywateli państw krajów w sektorze badań naukowych;

2.2 **podkreśla**, że samorząd terytorialny winien być w większym stopniu włączony w kształtowanie i wdrażanie polityki azylowej. KR proponuje rozważenie poszerzenia zakresu finansowania w ramach współpracy regionalnej i nowej polityki sąsiedztwa, które są objęte trzecim głównym celem funduszy strukturalnych na lata 2007 — 2013, w celu włączenia tych zadań oraz ma nadzieję, że wspólne programy wielostronne prowadzone w ramach tego celu, jak i dwustronne plany działania, które będą wdrażane jako część polityki sąsiedztwa, będą koordynowane w sposób skuteczny;

2.3 **podkreśla**, że koniecznie należy przewidzieć konkretne włączenie samorządów terytorialnych w proces zarówno tworzenia, jak i realizacji działań w ramach wszystkich czterech funduszy, w celu urzeczywistnienia horyzontalnego podejścia w sprawie partnerstwa;

2.4 **proponuje** wzmocnienie działań i środków angażujących edukację w wysiłki na rzecz zarządzania ruchami migracyjnymi, zwłaszcza w dziedzinie integracji imigrantów i uchodźców;

2.5 **proponuje** dodanie następujących szczegółowych przepisów horyzontalnych:

Zalecenie 1

Artykuł 3

Tekst proponowany przez Komisję COM(2005) 123 wersja ostateczna — 2005/0049 (COD)	Poprawka Komitetu Regionów
<p style="text-align: center;">Artykuł 3 Cele szczegółowe</p> <p>1. Fundusz przyczyni się do osiągnięcia następujących celów szczegółowych:</p> <p>a) Wprowadzenie zintegrowanego zarządzania powrotami w Państwach Członkowskich oraz usprawnienie jego organizacji i stosowania;</p> <p>b) Wzmocnienie współpracy Państw Członkowskich w ramach zintegrowanego zarządzania powrotami;</p> <p>c) Promowanie skutecznego i jednolitego stosowania wspólnych norm dotyczących powrotu imigrantów zgodnie z rozwojem polityki w tej dziedzinie.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 3 Cele szczegółowe</p> <p>1. Fundusz przyczyni się do osiągnięcia następujących celów szczegółowych:</p> <p>a) Wprowadzenie zintegrowanego zarządzania powrotami w Państwach Członkowskich oraz usprawnienie jego organizacji i stosowania, <u>w szczególności poprzez tworzenie w razie potrzeby mechanizmów współpracy pomiędzy władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi;</u></p> <p>b) Wzmocnienie współpracy Państw Członkowskich w ramach zintegrowanego zarządzania powrotami;</p> <p>c) Promowanie skutecznego i jednolitego stosowania wspólnych norm dotyczących powrotu imigrantów zgodnie z rozwojem polityki w tej dziedzinie.</p>

Uzasadnienie:

Ponieważ wniosek Komisji oparty jest na podstawie prawnej, gdzie zastosowanie ma procedura współdecyzji, Komitet Regionów powinien starać się przedstawiać konkretne poprawki do wniosku Komisji zgodnie z modelem wykorzystywanym przez Parlament Europejski.

Zalecenie 2

Artykuł 4 ust.1

Tekst proponowany przez Komisję COM(2005) 123 wersja ostateczna – 2005/0049 (COD)	Poprawka Komitetu Regionów
<p style="text-align: center;">Artykuł 4 Działania kwalifikowane w Państwach Członkowskich</p> <p>1. Do uzyskania wsparcia z Funduszu kwalifikują się działania zmierzające do osiągnięcia celu określonego w art. 3 ust. 1 lit. a), w szczególności zaś:</p> <p>a) Ustanowienie lub poprawa skutecznej, stabilnej i długotrwałej współpracy operacyjnej władz Państw Członkowskich z władzami konsularnymi i służbami migracyjnymi państw trzecich w celu uzyskiwania dokumentów podróжных wymaganych do powrotu obywateli państw trzecich oraz zapewnienia szybkiej i skutecznej procedury odsyłania;</p> <p>b) Wsparcie i ułatwienia przy dobrowolnym powrocie obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie na terenie UE, szczególnie poprzez programy dobrowolnego powrotu, w celu nadania powrotom charakteru stałego;</p> <p>c) Uproszczenie procedur towarzyszących przymusowemu odsyłaniu obywateli państw trzecich w celu wzmocnienia wiarygodności i integralności polityki migracyjnej oraz ograniczenia okresu przetrzymywania osób oczekujących na przymusowe wydalenie.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 4 Działania kwalifikowane w Państwach Członkowskich</p> <p>1. Do uzyskania wsparcia z Funduszu kwalifikują się działania zmierzające do osiągnięcia celu określonego w art. 3 ust. 1 lit. a), w szczególności zaś:</p> <p>a) Ustanowienie lub poprawa skutecznej, stabilnej i długotrwałej współpracy operacyjnej władz Państw Członkowskich z władzami konsularnymi i służbami migracyjnymi państw trzecich w celu uzyskiwania dokumentów podróжных wymaganych do powrotu obywateli państw trzecich oraz zapewnienia szybkiej i skutecznej procedury odsyłania;</p> <p>b) Wsparcie i ułatwienia przy dobrowolnym powrocie obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie na terenie UE, szczególnie poprzez programy dobrowolnego powrotu, w celu nadania powrotom charakteru stałego;</p> <p>c) Uproszczenie procedur towarzyszących przymusowemu odsyłaniu obywateli państw trzecich w celu wzmocnienia wiarygodności i integralności polityki migracyjnej oraz ograniczenia okresu przetrzymywania osób oczekujących na przymusowe wydalenie;</p> <p>d) <u>Działania przyczyniające się do poprawy koordynacji między różnymi szczeblami władz krajowych, regionalnych, lokalnych, miejskich i innymi organami publicznymi.</u></p>

Uzasadnienie:

Ponieważ wniosek Komisji oparty jest na podstawie prawnej, gdzie zastosowanie ma procedura współdecyzji, Komitet Regionów powinien starać się przedstawiać konkretne poprawki do wniosku Komisji zgodnie z modelem wykorzystywanym przez Parlament Europejski.

Zalecenie 3

Artykuł 4 ust. 2

Tekst proponowany przez Komisję COM(2005) 123 wersja ostateczna – 2005/0049 (COD)	Poprawka Komitetu Regionów
<p style="text-align: center;">Artykuł 4</p> <p style="text-align: center;">Działania kwalifikowane w Państwach Członkowskich</p> <p>(...)</p> <p>2. Do uzyskania wsparcia z Funduszu kwalifikują się działania zmierzające do osiągnięcia celu określonego w art. 3 ust. 1, lit. b), w szczególności zaś:</p> <p>a) Współpraca przy gromadzeniu i dostarczaniu potencjalnym powracającym informacji na temat kraju ich pochodzenia.</p> <p>b) Współpraca przy ustanawianiu skutecznych, stabilnych i długotrwałych stosunków roboczych Państw Członkowskich z władzami konsularnymi i służbami imigracyjnymi państw trzecich w celu uzyskania pomocy konsularnej przy zdobywaniu dokumentów podróży wymaganych do powrotu obywateli państw trzecich oraz zapewnieniu szybkiej i skutecznej procedury odsyłania;</p> <p>c) Opracowanie wspólnych, zintegrowanych planów powrotu imigrantów oraz ich wdrożenie, w tym programy dobrowolnych powrotów do konkretnych krajów pochodzenia, krajów poprzedniego zamieszkania lub krajów tranzytowych;</p> <p>d) Analiza obecnej sytuacji i możliwości wzmocnienia współpracy administracyjnej wśród Państw Członkowskich w dziedzinie powrotu imigrantów oraz rola organizacji międzynarodowych i pozarządowych w tym kontekście;</p> <p>e) Wymiana informacji, wsparcie i doradztwo w sprawach dotyczących powrotu grup wymagających szczególnego traktowania;</p> <p>f) Organizacja seminariów na temat doświadczeń w stosowaniu sprawdzonych praktyk odnoszących się do konkretnych krajów i regionów trzecich;</p> <p>g) Wspólne środki umożliwiające przyjęcie osób powracających w ich krajach pochodzenia, krajach poprzedniego zamieszkania lub krajach tranzytowych;</p> <p>h) Wspólne opracowanie działań zapewniających trwałą reintegrację osób powracających w kraju pochodzenia lub kraju poprzedniego zamieszkania;</p> <p>i) Wspólne środki służące monitorowaniu sytuacji osób powracających oraz tego, czy powrót ma charakter stały.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 4</p> <p style="text-align: center;">Działania kwalifikowane w Państwach Członkowskich</p> <p>(...)</p> <p>2. Do uzyskania wsparcia z Funduszu kwalifikują się działania zmierzające do osiągnięcia celu określonego w art. 3 ust. 1, lit. b), w szczególności zaś:</p> <p>a) Współpraca przy gromadzeniu i dostarczaniu potencjalnym powracającym informacji na temat kraju ich pochodzenia.</p> <p>b) Współpraca przy ustanawianiu skutecznych, stabilnych i długotrwałych stosunków roboczych Państw Członkowskich z władzami konsularnymi i służbami imigracyjnymi państw trzecich w celu uzyskania pomocy konsularnej przy zdobywaniu dokumentów podróży wymaganych do powrotu obywateli państw trzecich oraz zapewnieniu szybkiej i skutecznej procedury odsyłania;</p> <p>c) Opracowanie wspólnych, zintegrowanych planów powrotu imigrantów oraz ich wdrożenie, w tym programy dobrowolnych powrotów do konkretnych krajów pochodzenia, krajów poprzedniego zamieszkania lub krajów tranzytowych;</p> <p>d) Analiza obecnej sytuacji i możliwości wzmocnienia współpracy administracyjnej wśród Państw Członkowskich w dziedzinie powrotu imigrantów oraz rola organizacji międzynarodowych i pozarządowych w tym kontekście;</p> <p>e) Wymiana informacji, wsparcie i doradztwo w sprawach dotyczących powrotu grup wymagających szczególnego traktowania;</p> <p>f) Organizacja seminariów na temat doświadczeń w stosowaniu sprawdzonych praktyk odnoszących się do konkretnych krajów i regionów trzecich;</p> <p>g) Wspólne środki umożliwiające przyjęcie osób powracających w ich krajach pochodzenia, krajach poprzedniego zamieszkania lub krajach tranzytowych;</p> <p>h) Wspólne opracowanie działań zapewniających trwałą reintegrację osób powracających w kraju pochodzenia lub kraju poprzedniego zamieszkania;</p> <p>i) Wspólne środki służące monitorowaniu sytuacji osób powracających oraz tego, czy powrót ma charakter stały;</p> <p>j) <u>Organizacja seminariów i wspólnych szkoleń dla pracowników krajowych, regionalnych, lokalnych, miejskich i innych właściwych organów administracyjnych, wykonawczych i sądowych;</u></p> <p>k) <u>Promowanie „Podręcznika dobrych praktyk” (Handbook of Best Practices), będącego wspólną inicjatywą Rady Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej, Parlamentu Europejskiego oraz Komitetu Regionów. Podręcznik ten powinien zawierać artykuły autorstwa pracowników władz krajowych, regionalnych i lokalnych, w tym strategie na rzecz integracji obywateli, współpracy ze stowarzyszeniami i organizacjami pozarządowymi, tworzenia sieci lokalnych, zbierania danych i badań, jak i współpracy z siłami policyjnymi i instytucjami.</u></p> <p><u>Zależnie od potrzeby działanie to powinno uwzględniać regionalne i lokalne władze publiczne.</u></p>

Uzasadnienie

Ponieważ wniosek Komisji oparty jest na podstawie prawnej, gdzie zastosowanie ma procedura współdecyzji, Komitet Regionów powinien starać się przedstawiać konkretne poprawki do wniosku Komisji zgodnie z modelem wykorzystywanym przez Parlament Europejski.

2.6 **ubolewa**, że wydatki przewidziane na pomoc techniczną we wszystkich czterech decyzjach są niskie, mimo że kampanie na rzecz zwiększenia świadomości społecznej są niezbędne dla powodzenia i skuteczności wszystkich polityk w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;

2.7 **zachęca** władze lokalne i regionalne do wymieniać się programami szkoleniowymi oraz do pracy na rzecz synergii i partnerstwa z odpowiednimi władzami europejskimi i krajowymi;

2.8 **zachęca** władze lokalne i regionalne do wniesienia wkładu w szybkie i skuteczne wdrożenie działań proponowanych w programie ramowym;

2.9 **rozpoczyna** plan działania Komitetu Regionów na rzecz wspierania ducha sprawiedliwego podziału obowiązków w dziedzinie migracji pomiędzy Państwa Członkowskie, a w ramach Państw Członkowskich pomiędzy władze krajowe, regionalne, lokalne, miejskie i inne władze publiczne;

2.10 **podkreśla**, że należy traktować go jako partnera istotnego, mającego na sercu interes Wspólnoty, który skuteczniej przyczynia się do wyjaśnienia zadań przedstawicieli szczebla lokalnego i regionalnego w kwestiach finansowania i zarządzania przepływami migracyjnymi na lata 2007-2013, a tym samym przyczynia się do włączenia ich do mechanizmu współpracy, który Unia pragnie wdrożyć.

Bruksela, 16 listopada 2005 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Peter STRAUB
